

¹Und David sprach: Hier soll das Haus Gottes des HERRN sein und dies ist der Altar zum Brandopfer Israels.²Und David ließ versammeln die Fremdlinge, die im Lande Israel waren, und bestellte Steinmetzen, Steine zu hauen, das Haus Gottes zu bauen.³Und David bereitet viel Eisen zu Nägeln an die Türen in den Toren und zu Klammern und so viel Erz, daß es nicht zu wägen war,⁴Auch Zedernholz ohne Zahl; denn die von Sidon und Tyrus brachten viel Zedernholz zu David.⁵Denn David gedachte: Mein Sohn Salomo ist jung und zart; das Haus aber, das dem HERRN soll gebaut werden, soll groß sein, daß sein Name und Ruhm erhoben werde in allen Landen; darum will ich Vorrat schaffen. Also schaffte David viel Vorrat vor seinem Tode.⁶Und er rief seinem Sohn Salomo und gebot ihm, zu bauen das Haus des HERRN, des Gottes Israels,⁷und sprach zu ihm: Mein Sohn, ich hatte es im Sinn, dem Namen des HERRN, meines Gottes, ein Haus zu bauen.⁸Aber das Wort des HERRN kam zu mir und sprach: Du hast viel Blut vergossen und große Kriege geführt; darum sollst du meinem Namen nicht ein Haus bauen, weil du so viel Blutes auf die Erde vergossen hast vor mir.⁹Siehe, der Sohn, der dir geboren soll werden, der wird ein Mann der Ruhe sein; denn ich will ihn ruhen lassen von all seinen Feinden umher; denn er soll Salomo heißen; denn ich will Frieden und Ruhe geben über Israel sein Leben lang.¹⁰Der soll meinem Namen ein Haus bauen. Er soll mein Sohn sein, und ich will sein Vater sein. Und ich will seinen königlichen Stuhl über Israel bestätigen

¹فَقَالَ دَاوُدُ، هَذَا هُوَ بَيْتُ الرَّبِّ إِلَهُي، وَهَذَا هُوَ مَذْبَحُ الْمُحْرَقَةِ لِإِسْرَائِيلَ.²وَأَمَرَ دَاوُدُ بِجَمْعِ الْأَجْنِبِيِّينَ الَّذِينَ فِي أَرْضِ إِسْرَائِيلَ وَأَقَامَ تَحَاتِينَ لِنَحْتِ جِجَارِهِ مُرَبَّعَةً لِبَيْتِ بَيْتِ اللَّهِ. وَهَيَأُ دَاوُدُ حديدًا كَثِيرًا لِلْمَسَامِيرِ لِمَصَارِعِ الْبُوابِ وَاللُّوْصِلِ، وَنُحَاسًا كَثِيرًا بِلَا وَزْنٍ،⁴وَخَسَبَ أَرزِ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَدَدٌ لِأَنَّ الصِّيدُونِيِّينَ وَالصُّورِيِّينَ أَتَوْا بِخَسَبِ أَرزِ كَثِيرٍ إِلَى دَاوُدَ.⁵وَقَالَ دَاوُدُ، إِنَّ سُلَيْمَانَ ابْنِي صَغِيرٌ وَعَظْ، وَالْبَيْتُ الَّذِي يُبْنَى لِلرَّبِّ يَكُونُ عَظِيمًا جَدًّا فِي الْإِسْمِ وَالْمَجْدِ فِي جَمِيعِ الْأَرْضِ، فَأَنَا أَهْبِي لَهُ. فَهَيَأُ دَاوُدُ كَثِيرًا قَبْلَ وَقَاتِهِ.⁶وَدَعَا سُلَيْمَانَ ابْنَهُ وَأَوْصَاهُ أَنْ يَبْنِيَ بَيْتًا لِلرَّبِّ إِلَهُ إِسْرَائِيلَ.⁷وَقَالَ دَاوُدُ لِسُلَيْمَانَ، يَا ابْنِي، قَدْ كَانَ فِي قَلْبِي أَنْ أَبْنِيَ بَيْتًا لِاسْمِ الرَّبِّ إِلَهِي.⁸فَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ، قَدْ سَقَكْتَ دَمًا كَثِيرًا وَعَمِلْتَ حُرُوبًا عَظِيمَةً، فَلَا تَبْنِيَ بَيْتًا لِاسْمِي لِأَنَّكَ سَقَكْتَ دَمًا كَثِيرًا عَلَى الْأَرْضِ أَمَامِي.⁹هُوَذَا بُولَدُ لَكَ ابْنٌ يَكُونُ صَاحِبَ رَاحَةٍ، وَأَرْحُهُ مِنْ جَمِيعِ أَعْدَائِهِ حَوْلَيْهِ، لِأَنَّ اسْمَهُ يَكُونُ سُلَيْمَانَ. فَاجْعَلْ سَلَامًا وَسَكِينَةً فِي إِسْرَائِيلَ فِي أَيَّامِي.¹⁰هُوَ بَيْتِي بَيْتًا لِاسْمِي، وَهُوَ يَكُونُ لِي ابْنًا، وَأَنَا لَهُ أَبَا وَأَتَيْتُ كُرْسِيَّ مُلْكِهِ عَلَى إِسْرَائِيلَ إِلَى الْآبِيدِ.¹¹الآنَ يَا ابْنِي لِيَكُنِ الرَّبُّ مَعَكَ فَتُفْلِحَ وَتَبْنِيَ بَيْتَ الرَّبِّ إِلَهَكَ كَمَا تَكَلَّمَ عَنْكَ.¹²إِنَّمَا يُعْطِيكَ الرَّبُّ فِطْنَةً وَقَهْمًا وَيُوصِيكَ بِإِسْرَائِيلَ لِحِفْظِ سَرِيعَةِ الرَّبِّ إِلَهَكَ.¹³حِينَئِذٍ تُفْلِحُ إِذَا تَحَفَّظْتَ لِعَمَلِ الْفَرَائِضِ وَالْأَحْكَامِ الَّتِي أَمَرَ بِهَا الرَّبُّ مُوسَى لِأَجْلِ إِسْرَائِيلَ. تَتَهَيَّدُ وَتَسْتَجِعُ لَا تَخَفُ وَلَا تَوْتَعِبُ.¹⁴هَتَدَا فِي مَدَلْتِي هَيَأُ لِبَيْتِ الرَّبِّ ذَهَبًا مِئَةَ أَلْفِ وَزْرَةٍ، وَفِصَّةً مِئَتَيْ وَزْرَةٍ، وَنُحَاسًا وَحديدًا بِلَا وَزْنٍ لِأَنَّهُ كَثِيرٌ. وَقَدْ هَيَأْتُ حَبَسًا وَجِجَارَةً فَتَزِيدُ عَلَيْهَا.¹⁵وَعِنْدَكَ كَثِيرُونَ مِنْ عَامِلِي الشَّعْلِ، تَحَاتِينَ وَبَنَاتِينَ وَتَجَارِيْنَ وَكُلِّ حَكِيمٍ فِي كُلِّ عَمَلٍ. ¹⁶الذَّهَبُ وَالْفِصَّةُ وَالنُّحَاسُ وَالْحَدِيدُ لَيْسَ لَهَا عَدَدٌ. فَمُ وَعَمَلٌ، وَلِيَكُنِ الرَّبُّ مَعَكَ.¹⁷وَأَمَرَ دَاوُدُ جَمِيعَ رُؤَسَاءِ إِسْرَائِيلَ أَنْ يُسَاعِدُوا سُلَيْمَانَ ابْنَهُ، أَلَيْسَ الرَّبُّ إِلَهُكُمْ مَعَكُمْ، وَقَدْ أَرَاكُمْ مِنْ كُلِّ تَاحِيَةٍ، لِأَنَّهُ دَفَعَ لِيَدِي سَكَانَ الْأَرْضِ فَخَصَّصَتِ الْأَرْضَ أَمَامَ الرَّبِّ وَأَمَامَ شَعْبِهِ.¹⁹فَالآنَ اجْعَلُوا قُلُوبَكُمْ وَأَنْفُسَكُمْ لِطَلْبِ الرَّبِّ إِلَهُكُمْ، وَفُومُوا وَابْنُوا مَقْدِسَ الرَّبِّ إِلَهُي، لِيُؤْتَى يَتَابُوتَ عَهْدِ الرَّبِّ وَبَابِيَّةِ قُدْسِ اللَّهِ إِلَى الْبَيْتِ الَّذِي يُبْنَى لِاسْمِ الرَّبِّ.

ewiglich.¹¹ So wird nun, mein Sohn, der HERR mit dir sein und es wird dir gelingen, daß du dem HERRN, deinem Gott, ein Haus bauest, wie er von dir geredet hat.¹² Auch wird der HERR dir geben Klugheit und Verstand und wird dir Israel befehlen, daß du haltest das Gesetz des HERRN, deines Gottes.¹³ Dann aber wirst du Glück haben, wenn du dich hältst, daß du tust nach den Geboten und Rechten, die der HERR dem Mose geboten hat an Israel. Sei getrost und unverzagt, fürchte dich nicht und zage nicht!¹⁴ Siehe ich habe in meiner Mühsal geschafft zum Hause des HERRN hunderttausend Zentner Gold und tausendmal tausend Zentner Silber, dazu Erz und Eisen ohne Zahl; denn es ist zu viel. Auch Holz und Steine habe ich zugerichtet; des magst du noch mehr machen.¹⁵ So hast du viel Arbeiter, Steinmetzen und Zimmerleute an Stein und Holz, und allerlei Meister in allerlei Arbeit,¹⁶ an Gold, Silber, Erz und Eisen ohne Zahl. So mache dich auf und richte es aus; der HERR wird mit dir sein!¹⁷ Und David gebot allen Obersten Israels, daß sie seinem Sohn Salomo hülften.¹⁸ "Ist nicht der HERR, euer Gott, mit euch und hat euch Ruhe gegeben umher? Denn er hat die Einwohner des Landes in meine Hand gegeben, und das Land ist unterworfen dem HERRN und seinem Volk."¹⁹ So richtet nun euer Herz und eure Seele, den HERRN, euren Gott, zu suchen. Und macht euch auf und bauet Gott dem HERRN ein Heiligtum, daß man die Lade des Bundes des HERRN und die heiligen Gefäße Gottes in das Haus bringe, das dem Namen des HERRN gebaut soll

werden."